

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Quo tempore acciderint, quæ hoc libro narrantur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

IN LIBRVM RUTH.

QVÆSTIO I.

Quo tempore acciderint, quæ hoc libro narrantur.

1. Ertum est, hæc geri cœpra in diebus ynius iudicis, siue quando iudices præterant: quis autem fuerit ille ynius iudex, hactenus auctores inquirunt, quo inquirendo meminisse oportet i. eius quod habet libri huius cap. vltimo verf. 17. Salmon genuit Booz, Booz genuit Nota 1. Nota 1. Obed, Obed genuit Isai, Isai genuit David. Et 1. Paral. 2. v. 11. Nahasson genuit Salma, de Genealogia rem quoniam Booz, Booz genuit Obed, qui & ipse genuit Isai, Isai autem genuit primogenitus David. secundum Abinadab, tertium Simmaa, quartum Nathanael, quintum Raddai, sextum Iosaphat, septimum David. At vero 1. Reg. 17. ver. 12. Isai dicitur habuisse octo filios. cap. 16. v. 10. adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele, & ait Samuel videnter, Isai non elegit Dominus ex istis. Siue autem David inter suos fratres octauus, si porsuorum septimus ordine nascendi fuerit, neque compertum sit, quanto ætatis parentis Iosuanno natus sit, fuit nihilominus Isai vir in diebus Saul senex & grandævus oponitur inter viros. 1. Reg. 17. v. 12. Vnde bene Tostatus Ruth, 1. q. 2. & alij colligunt Isai in istum non habuisse iuuenem, quando David nascebatur. Huc etiam spectat illud Matthei 1. v. 5. Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Obed ex Ruth, Obed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem. Et Lucæ 3. v. 32. qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon.

2. Meminisse conuenit 2. Noëmi mansisse in Moabitide annos 10. prius. Nota 2. Nota 2. quam Ruth illius nurus veniret in Bethlehem, & Boozo nuberet, ut pater cap. 1. huius libri v. 5. & 12. quo sit ut res omnes quæ hoc libro referuntur ad vnum arnum non spectent; neque forte ad vnum iudicem, sub quo geri cœperunt.

3. Nec prætereundum est, Rahab vxorem Salmonis fuisse mulierem illam quæ exploratores à Iosue Hierichunta missos excepti hospitio, paucis ante diebus, quam Israëlitæ lordanem traiicerent, in eunte mense primo anni quadragesimi primi, ab Exodo, cùm autem ex communisentia, inde ad cœpum à Salomone Templi fabricam numerentur anni 480. 1. Reg. 6. ver. 1. si ab hac summa tollantur 40. anni in deserto transacti, repetiemus Rahab exploratorum hospitiam iam nubilem fuisse, anno ante iacta Templi fundamēta 440. Nota 3. Nota 3. Quest. Chron. P. 2.

i

4. Mc-

P.
philippi

ronologia
Testamenti

IV

17 a.

Nota 4.

4. Memori etiam mente retinendum Dauidem natum anno 742¹ pli ædificationem: siquidem erat 30. annorum cum mortuo Saule regnaret, regnauitque annos 40. Salomon autem anno 4. regni sui tempore do initium dedit. Demptis igitur 74. ab illa 440. annorum summatione 366. anni ab hospitalitate Rahab, ad natalem Dauidis computandi, corporis interruallo natus supt Booz, Oled, Isai.

1. Opinio
refutatur.

5. Positæ autem quæstionis prima opinio est, historiæ Scholastizæ hoc libro comprehensas Heli temporibus adscribit: sed Abulensi, T. alij communiter merito displicet; Ruth enim non nupsit Booz, sed Noëmi decem annorum in Moab peregrinatione. Facit igitur annos hanc peregrinationem institutam & anno decimo absolutam: fuit in nuptiis Booz, cum Rahab, anno undecimo Heli, Obed nammo, non citius. Hinc usque ad obitum Heli, non nisi 28. aut 29. annos habetur, & deinceps ad ortum Dauid anni 10. iuxta communem sententiam Samueli & Sauli annos 40. tribuit. Quod sine aliqua violentia apotest: sic enim à nativitate, Obed ad Dauidis nativitatem anni 30. interuenissent, partim Obedo, partim Iesse tribuendi: Quo concederent, quæ iam num. 1. & 2. annotabam. Adhæc Booz fuit filius Rahab, in certe principatum Heli annis ut minimum 317. exploratores excepterunt Booz cum genuit Obed ex Ruth, grandævus admodum fuisset, tunc Boozum admittamus.

2. Opinio
refutatur.

6. Secundam opinionem ex Hebræorum placitis sequuntur Lyram³, quam explicat quidem sed nec probat nec rejecit Abulensi, Ruth i. q. 3. dice Abesan hæc gesta credit: quia hoc modo contra precedentem tempus sufficiens relinquitur, vt Isai vir grandævus fuisse dicatur, quid iuuenis Golian prostravit. Ab exordio præfectura Abesan, qui sunt 45 anni: inde 40. Heli & 10. Samuelis ante quam regius Vancum diret, Æua: 95. Verum hæc calculatio metis suspicionebus initit, & rationes adhuc perplexas relinquunt: quot anni dabuntur Obedi quare genitos illos filios, è quibus Christus secundum carnem genus dum mè vero obstat quod ex communiori sententia Abesan principiat: sit anno ab ingressu in terram 272. secundum Hebræos 282, quibus minimum annos 14. vitæ Rahab exploratores recipientis, & colligunt ex quibus si 14. de deris Rahab, quando Boozum concepit, coguntur hunc fuisse 200. circiter annorum, quando natus est ei Obed, quem fidem apud plerosque non merebuntur.

3. Opinio
non placet.

7. Tertia opinio est Abulensis Ruth 4. q. 90. vbi ait hanc historiam anno ultimo Barac, sub Gedeone finitam, Rahab sub ingressum H.

terum promissionis fuisse iuuenclam 15. annorum licet impudicari, tunc natus
Salmoni 20. annos nato, eique suscepis alijs pluribus liberis tandem pe-
nisse Boozum clam ipsa esset circiter 87. annorum, Salmon autem 92. anno
ab ingressu in terram Chanaan 72. Boozum exactis vitæ suæ 98. annis genuisse
Obed, hunc partate suscepisse Isai, cumq; Isai esset 85. annorum, natum Da-
uidem. Ex quibus numeris vitoiose colligit anno 356. à capta Iericho ad natalem
Davidis: at esto sint 356. non tamen subsistet computus. Si enim ad 356. adij-
ciantur 40. anni Moysis, 70. vitæ Davidis, & 4. regni Salomonis, colligentur
ab Erodo ad Templum anni non plures 470. cum tamen ipse Abulensis ex
Scriptura 480. enumeraret.

8. Quaria opinio est eorum, qui sub Aodo Moabiticam peregrinationem à
Noëm iliceptam putant: in quibus est Caluisius, qui an. m. 2629 Ruth, inquit,
natus cum sororu Noëmi in Iudeam circa hac tempora redit, cum Boas filius Salmonis
etia aucto annum viginti annorum: anno deinde m. 2638. notat obitum Aodi:
quaratione circa annum 71. principatus Aodi, redijsset è Moabitide Noëmi
cum nata sua. Tunc autem ab ingressu in terram ex opinione Caluisij non
effluxerant nisi anni 40. qui Othonieli tribuuntur, & circiter 71. Aodi; vniuer-
centum vnde decim. Ergo 9. circiter annis ante ingressum in Chananitidē na-
tus esset Booz; quod difficultate non caret. Mater enim huius Booz, Salmo-
nus post excidium Ierichuntinum, Ergo Booz, ante 9. annos natus non e-
rat. Si dixerit Caluisius post 9. aut 10. annos Rutham à suo reditu peperisse O-
bedum anno ultimo Aodi, & tunc Boozum fuisse 120. annorum; secum pugna-
bit quodquidem assertit Rutham in Iudeam redijsse cum Booz esset 120. an-
num. Deinde ex computatione huius auctoris à transitu Iordanis usque ad
obitum Aodi, non sunt nisi 120. anni: ab isto autem transitu, usque ad Davidis
annum 366. computantur: hinc si 120. tollantur, ante natum Obed exacti,
remanebunt à nativitate Obed, ad Davidis nativitatem 246. qui anni si Obe-
do, & Isai equaliter distribuantur; Obed senex 123. annorum genererit Isai, &
sic pari aetate Davidem. Quod non admittit Torniellus ann. m. 2748. vbi ait
non esse credibile Obedum & Isai post 107. vitæ annum genuisse: multo verò
minus asserto Sethi assentiuntur, qui tres Boozos fuisse autūmant.

<sup>4. Opinio
exploditur</sup>

<sup>5. Opinio
explicatur</sup>

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

V. IV

17 a.

annos 14. quos ante dirutam Ieicho Salmon exegerat, & inde usque
vatis exortum, remanebunt anni 366. ab Exodo vero ad Templum
uatis ijs, quæ num. 3. norabam. Quod si obijcias, permirum videris
decepitum 95. annorum senem, è vetula pars ætatis coniuge prole
se; respondet Tornicillus rafum quidem id esse, se tamē malle concedas
plures. Boozos comminisci: presertim cum certum sit, inquit, nonnunquam
quædam præter ordinarium natura cursus accidere, quæ tamē si mira admittantur,
non tamen falsa sunt, aut incredibilia. Quid probat exemplis coru-
tissimè vixerunt, ac in primis illius, qui post Caroli Magni tempora
& amplius vitam produxit: de quibus ipse latius ad an. m. 1636. Que-
nem strenue propugnat Bonfrerius, ut q. sequenti dicam.

6. Opinio. 10. Sexta opinio est Saliani ann. m. 2741 num. 25. qui historiam
declarans ad tempora Barac referendam putat: Sed ratiocinijs à doctrina Tri-
ue. sis. Censet enim in primis minus probabile esse Salmonis & Rahab
biuum anno ætatis eorum 14. contractum fuisse, ac eos deinceps in
matrimonio exactis tandem suscepisse Booz. Vtrumque enim Salianus
absurdum videtur, & tantula etate mulierem meretricium exercuisse, & in
neare potuisse: nain que mulieres citò dant operam liberis, citò quoque effata debent.
Quod addit de anno 105. quo Salmon ex Tornielli opinione Boozus genue-
rit, non intelligo: Torniellus enim diserte 95. annos non ab eucta Hierichuntina
te, sed à nato Salmone usque ad genitum Boozum in rationibus ponit. La-
etiam Salianus, & varijs rationibus probare niritat tres fuisse in Du-
cenerationis serie eodem nomine Boozos, quorum duo propter nomine non sibi
litudinem exciderint, aut sub communī nomine comprehendensint. Sic ut ex
debitur. Censet tertio Salmonem anno primo Iosue 34. annorum
xisse Rahab annos ferè 25. natam, ex qua post annos 26. primum Boozum lo-
stulerit, anno ætatis sua sexagesimo, Booz primus secundum genuit
annos, Booz secundus tertium post eiusdem numerianos, tercios
ptuagenarius Obedum, Obedus pariter septuagenarius Daudem, que
ginta annos vixit. Salomon deinde anno regni sui quarto Templum
cum admouit. Ab ingressu igitur in Chanantidem imputat Salomon
26. Booz primo 65. secundo etiam 65. tertio 70. Obedo 70. Imai 70.
70. Salomoni 4. & sic ab euesione Hierichuntina ad Templum
colligit annos 440. Primum Boozum natum dicit anno 10. Obedum
cundum anno 35. Aod, tertium vigesimo primo Baraci, Obedum
Tholæ, Imai primo Samsonis, Daudem decimo Samuelis expleto. C
poris distributio, si tres Boozi in progenitoribus Davidis admittantur,
tioni mihi consentanea videtur.